

delig, og man ikke mener at kunne slippe ham ud igen, holde vi ham indespærret paa Livstid. Ganske den samme Vej kunne vi gaa over for Bøllerne. Vi kunne spærre dem inde og se, om vi ved Oplærelse til godt og nyttigt Arbejde, som det flere Gange er blevet sagt, kunne gøre nyttige Borgere ud af dem. Kunne vi ikke det, kunne vi holde dem indespærrede, om det saa skal være, paa Livstid, i alt Fald indtil de komme saa langt op i Aarene, at de kunne betragtes som uskadelige. Den Vej kunne vi gaa, og den Vej haaber jeg, vi ville gaa. Der er af de tre ærede Medlemmer af Udvalget, som ikke have kunnet gaa med til Lovforslagets § 2, bebudet Ændringsforslag. Jeg vil henstille til dem, at de forme deres Forslag saaledes, at det fremgaar af det, at der virkelig ikke er nogen Blødsødenhed over for de saakaldte Bøller hos os, som ikke ville uddele Legemsstraf. Jeg tror, at det er en ganske forkert Paastand — det er ogsaa et af de Troldehoveder, der ere komne op adskillige Gange, sidst fra det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) —, at vi vilde tage lempeligt, med Fløjelshandsker, som han sagde, paa Bøllerne. Jeg ved ikke, hvorfor denne aldeles urigtige Paastand kommer frem Gang efter Gang, efter at den er modsagt saa ofte. Jeg har ikke Spor af Medlidenhed med Bøllerne. Jeg har heller ikke særlig Lyst til at tildele dem Lidelse — det skal jeg ganske vist erkende — thi det kan jo ikke, som det ogsaa er sagt over for den ærede Justitsminister, tænkes at være nogen Lise for den Mand, der har faaet sit Øje slaaet ud, at han ved, at den Mand, som har slaaet det ud, faar de 27 Slag. Nej, jeg mener, at vi maa sikre os imod dem, og jeg haaber, at de ærede Medlemmer af Udvalget ville komme med Ændringsforslag i den Retning og i en saadan Form, at det deraf fremgaar, at vi ville tage os alvorligt af Bøllerne, ikke straffe dem alvorligt — det Udtryk vil jeg ikke bruge — men træffe Sikkerhedsforanstaltninger over for dem, saa at Samfundet kan være tjent dermed, og der kan blive Ro, thi dertil trænge vi.

Til Slut skal jeg kun gøre en lille Bemærkning over for et Argument, som er brugt særlig af Ordføreren (Sveistrup), men det ærede Medlem for Vinderup kom tilbage dertil, nemlig at Forslagsstillerne have reduceret Forslaget om Pryglestraf til det mindst mulige, at de ere komne langt under det oprindelige Forslag — den ærede Ordfører oplyste, at det kun vilde blive ca. 40 Mennesker om Aaret, paa hvem denne

Pryglestraf vilde blive anvendt. Jeg kunde ved at høre dette ikke lade være at tænke paa den lille kvikke Fortælling af Bjørnson om Lyngen, Enebærbusken og de større Skovens Træer, som vilde klæde Fjeldet. Der kom en lille Bæk og vilde igennem. Den bad saa pænt for sig: Jeg er saa lille, maa jeg ikke slippe igennem. De første saa lidt til den, men lod den slippe igennem, og de, som kom bag efter, vare høflige, lettede paa Foden og sagde: Ja, du er lille, vær'sgo. Men den svulmede op og blev stor. Skal der være Mening i Indførelse af Pryglestraf for voksne Mennesker — eller jeg vil ikke sige, skal der være Mening i det, men lykkes det, saa maa — saaledes ser det ud for mig — et af to ske: Enten maa den vokse — for den lille Smule Pryglestraf tilfredsstillt sikkert ikke dem, som overhovedet i Prygl se et godt Middel mod Voldsforbrydelser og, man maa vel sige, mod Forbrydelser overhovedet, idet der jo er andre Forbrydelser, der ere lige saa slemme som Voldsforbrydelser — enten maa den vokse og tage mere med sig, og i det Tilfælde ser jeg ingen Grund til at være høflig, lette paa Foden og lade den slippe igennem, eller ogsaa maa den blive staaende som det Monstrum, den er, og saa maa vore Dommere, som de gøre nu over for Bestemmelserne om Legemsstraf for Børn og unge Mennesker, se at slippe uden om den og anvende den saa lidt som muligt.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror ikke, den sidste ærede Taler har haft Held med at faa nogle af de mange Trolde, han talte om, saadan ned i Æsken, at de ikke komme frem igen. Jeg vil i alt Fald straks være tilbøjelig til at tage een Trolde op af Æsken for at vise, at den er spillevende. Jeg vil da sige, at jeg paa ingen Maade kan tiltræde de forskellige ny Paragraffer, der findes i Forslaget, for saa vidt § 2 bliver slettet. Jeg har allerede udtalt, og det vil jeg gentage, at jeg har meget store Betænkeligheder ved de forskellige ny Ting, der foreslaas. Jeg har for øvrigt allerede tidligere her i Tinget, længe før denne Sag kom til Behandling, udviklet mine Betænkeligheder ved Systemet med betingede Straffedomme. Ved alle disse forskellige Ting har jeg mine meget store Betænkeligheder, som jeg kun har kunnet overvinde, dels fordi det er sat som et Forsøg paa et vist Antal Aar, dels fordi det er sat i Forbindelse med en Straf — ogsaa forsøgsvis —, som det er min Overbevisning vil naa at faa Bugt med det frygte-